

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

EFTA-DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 14 december 2019

i mål E-1/19

Andreas Gyrre

mot

Den norska regeringen, företrädd av Barne- og familiedepartementet

(Direktiv 2005/29/EG – Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter – bilaga I – punkt 9 – Ange eller på annat sätt skapa intryck av att det är lagligt att sälja en produkt när så inte är fallet)

(2020/C 90/02)

Domstolen meddelade den 14 december 2019 dom i mål E-1/19, Andreas Gyrre mot den norska regeringen, företrädd av Barne- og familiedepartementet. Borgarting lagmannsrett hade begärt ett yttrande enligt artikel 34 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol angående tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004, särskilt punkt 9 i bilaga I. Domstolen var sammansatt av Páll Hreinsson, president, Bernd Hammermann (referent), and Siri Teigum (ad hoc domare).

Punkt 9 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 måste tolkas så att den omfattar situationer i vilka en näringsidkare anger eller på annat sätt skapar intryck, baserat på helhetsintrycket som en genomsnittlig konsument har vid tidpunkten för affärsbeslutet, av att det är lagligt att sälja en produkt när så inte är fallet. Det har ingen betydelse för bedömningen huruvida ett förbud i nationell lagstiftning, som i föreliggande mål, gäller i vare sig den EES-stat där produkten säljs eller den EES-stat där produkten kommer att användas eller båda. Bedömningen påverkas inte heller av om det i efterhand konstateras att förbudet i den nationella lagstiftningen strider mot EES-lagstiftningen.